

Inici < <https://www.focnou.cat/> / Cultura < <https://www.focnou.cat/categoria/cultura/> / Josep Rius-
Camps: l'eremita de Reixac

Josep Rius-Camps: l'eremita de Reixac

📅 5 desembre 2025

Ignasi Moreta, amb Josep Rius-Camps, el febrer de 2014 | © Inês Castel-Branco - Fragmenta Editorial

El passat 19 de novembre va morir a noranta-dos anys a Barcelona el prevere Josep Rius-Camps, professor emèrit de la Facultat de Teologia de Catalunya i referent mundial en estudis bíblics i patristics. Per honrar la seva memòria, recuperem un capítol del llibre *Converses amb Josep Rius-Camps* (Fragmenta, 2014), d'Ignasi Moreta.

—¿Com arribes a Reixac?

—Jo vinc d'Alemanya i vaig a viure a casa, al carrer Elisabets. M'arreglo la casa amb el meu germà Ramon, i fem vida tots dos a casa dels pares, que ja havien mort. Tots els contactes que havia mantingut tant quan era a Roma com quan era a Alemanya, eren sempre i únicament a través de mossèn Josep M. Juan-Torres. Quan venia a Espanya, anava sempre on ell exercia el seu ministeri. Per exemple, ell va estar de vicari a l'església de la Trinitat de Vilafranca; doncs jo hi anava a dir missa els diumenges allà. Quan ell va ser vicari a Santa Agnès, jo anava a Santa Agnès. Quan a ell el van fer rector de Montcada, jo anava a Montcada a dir missa el dissabte a la tarda: ell em buscava una missa que m'agradés, teníem guitarres amb gent jove, i jo en gaudia. Un bon dia em va dir que tenia intenció d'arreglar la rectoria annexa a l'església de Sant Pere de Reixac per portar-hi els seus pares, i em diu: Com que jo no m'hi puc estar sempre perquè sóc rector de la parròquia de Santa Engràcia i m'agrada viure entre la gent, ¿estaries tu d'acord d'anar a viure allà dalt amb els meus pares i l'Antònia, que ja coneixes? (la senyora Antònia Barceló era qui tenia cura dels seus pares).

—Perquè tu, havent tornat d'Alemanya, ¿no tens encàrrec pastoral de cap tipus?

—Començo anant a la Facultat de Teologia. Al bisbat no em donen cap responsabilitat pastoral. ¿Saps què passa? Que jo havia desaparegut. Ja saps que a mi m'havien esborrat fins i tot de la gallofa, un llibret on, a més d'indicar-se l'ofici diví de cada dia, hi consten els noms i les adreces de tots els capellans i religiosos de la diòcesi que tenen cura pastoral.

—Però quan tornes t'inscriuen de nou a la gallofa. En canvi, ¿el bisbe no et dona un encàrrec pastoral?

—No. M'incorporo a la Facultat de Teologia, a la Secció de Sant Pacià, i prou.

—Però fora de la dimensió acadèmica, pastoralment, no tens cap mena d'encàrrec.

—No. Anava a dir missa a Betlem, o a unes monges allà al costat de casa, però com a cosa meva. No tenia cap encàrrec. Amb mi no hi comptaven, no em van proposar res. Com que era a la Facultat, això ja em cobria les espatlles. Ara potser seria diferent perquè tenen pocs capellans, i potser sí que m'haurien volgut donar una parròquia. Però en aquell moment a mi no m'ho van proposar mai.

—Parlem ja del temps del cardenal Narcís Jubany, ¿oi?

—Sí. El cas és que en Josep Maria va trigar dos o tres anys a arreglar la rectoria de Reixac.

—¿L'església sí que funcionava?

—Sí. Hi havia un capellà que feia casaments allà dalt a tort i a dret, i en Josep Maria el va fer fora. Va dir al bisbat: O ell o jo. Llavors va passar a ser-ne el responsable. Reixac era una tinència: ell era el rector de Montcada i el tinent de Reixac.

—¿Què és una tinència?

—És una església que no arriba a ser parròquia però que depèn d'una parròquia; és una figura molt antiga que ara ha desaparegut.

En Josep Maria va fer aquest projecte i se'n va sortir. Va buscar unes monges que visquessin a la part de dalt de la casa i un servidor amb els seus pares perquè visquéssim a baix. Quan vam anar-hi el seu pare ja havia mort. Vam anar-hi la seva mare Maria Josefa, l'Antònia i jo. Ell venia a dinar i a sopar, però dormia a baix, a Montcada. Fa més de trenta-cinc anys, d'això. Jo vaig venir encantat de la vida quan m'ho va proposar, perquè buscava un lloc idoni per poder-me dedicar a l'estudi. Al carrer Elisabets estava molt condicionat i em trobava una mica enclaustrat, a mi m'agrada l'aire lliure.

—¿Quin any t'hi instal·les?

—El juliol de l'any 1976. Vaig arribar a Reixac el mateix dia que arribaven les quatre monges que feia uns anys havien sortit del Cister (Esperança, Elvira, Dolors i Carme). Elles feien vida a part en el pis de dalt i nosaltres en el de baix. La relació era molt bona. A Reixac s'hi deia missa cada diumenge per als veïns. Mossèn Domènec Cols deia la missa a l'ermita, i jo la deia a la parròquia de baix, un diumenge a la parròquia de Santa Engràcia del poble i un altre a Masrapinyo, un barri de Montcada i Reixac. Un dia li vaig suggerir de dir jo la missa del tercer diumenge a dalt, perquè hi havia una sèrie de gent de fora que tenia interès en el que jo feia, i li va semblar bé. Més tard, mossèn Cols va marxar, i jo vaig passar a dir la missa de dotze a dalt cada diumenge (a més de dir-la a Santa Engràcia, a les nou, cosa que encara faig ara). Es va crear una dinàmica interessant: jo feia unes xerrades sobre l'Evangeli una hora i mitja abans de la missa, xerrades que van anar adquirint volada. Reixac s'ha convertit en un petit centre de difusió de l'Evangeli.

—Hi ha molta gent que no és d'allà i que, un cop al mes, va a sentir la teva catequesi sobre l'Evangeli d'una hora i mitja, i després es queda a la missa. És gent que et va seguint.

—És gent interessada en un coneixement més a fons de l'Evangeli. Ara ja es fa també el primer diumenge de cada mes amb una sèrie de matrimonis amb els quals comento l'Evangeli que llegirem després a missa. Amb això s'hi van implicar molt també un germà de la Salle, Miquel Xancó, i l'Enric Muñarch, que a més em soluciona les qüestions de la informàtica. Ara, la major part de la gent que ve a missa el diumenge és de fora, que s'ho han anat dient els uns als altres. L'ambient és agradable i participatiu.

—A més, a Reixac tens jardí i hort.

—Quan vaig arribar a Reixac, el primer que vaig fer va ser un petit jardí. M’ha donat molt de si, això; per la meva sensibilitat necessito molt d’espai. Vaig començar amb un trosset de jardí i ara tinc un jardí immens. Dec tenir més de dos-cents rosers. Això em distreu molt. Últimament m’he apassionat per les orquídees d’interior i d’exterior. L’hort el porta un amic meu, en Josep Maria Ferrer, amb qui fa més de quaranta anys que participem en el Campament de Vacances del Centre Excursionista de Catalunya resseguint tot el Pirineu i part dels Alps. Quan es va jubilar em va demanar si podia venir a Reixac a treballar la terra, i ve gairebé cada dia. A vegades l’ajudo o m’ajuda ell a mi. Jo dedico els matins, abans de les nou, al jardí. El dissabte hi dedico tot el matí, sobretot quan vénen cada quinze dies altres companys amb les seves dones.

—**¿A quina hora et lledes?**

—Depèn. A l’estiu, a les cinc. A l’hivern, a les sis. Em llevo, faig una mica de gimnàstica, faig footing, recullo aquest amic a l’estació de Montcada... Des de fa un parell d’anys, els àpats els fem a dalt, amb la Carme Sardà, l’única de les monges que queda a la casa.

—**A l’ermita hi teniu una talla romànica, ¿oi?**

—Sí. Mira, jo sóc antiimatges, les destruiria totes. O les posaria totes en un museu. Les que valguin la pena. Les de guix, no. A Reixac, als primers temps, la gent venia sovint a portar-nos imatges de guix. Me n’he fet un fart, de destruir imatges de guix, ¡no t’ho pots ni imaginar! Un bon dia, mossèn Josep Maria em diu: Pep, la senyora Conxita m’ha dit que té una marededéu que ens pot interessar. M’ha dit que era una talla. Quan la vam veure, ens vam quedar de pedra... ¡Una talla romànica!

—**¿I la tenia un particular?**

—Sí, una senyora que havia sigut molt rica. És d’un romànic castellà, preciosa. D’una manera jocosa jo dic als qui la contemplen que, després de tants anys d’estar amb nosaltres, el nen ja parla català. L’hem feta restaurar i es pot contemplar a la capella romànica, que li escau molt bé, annexa a l’absis central, probablement preromànic, de l’església de Sant Pere de Reixac.

—**Tu sempre has improvisat, ¿oi?**

—Sí.

—**No cal fer plans.**

—No sóc gaire amic de fer plans, jo.

—**Fins i tot per fer una conferència no fas cap pla.**

—Màxim puc anotar-me cinc o sis punts.

—**Que després no seguiràs.**

—Més o menys. Si hi ha la Jenny al costat, sí, perquè ella és planificadora. Tu parlaràs d’això i jo d’allò. Llavors sí, perquè no puc trepitjar el seu camp. Jo, en parlar, depenc de com enfoqui el tema. Quan faig l’homilia, em condiciona també l’ambient que es respira, capto fàcilment la situació. Però me n’he adonat després, d’això.

—**Tu ets un àcrata...**

—No, àcrata no. Sóc creatiu, i a l’individu creatiu no li vinguis amb esquemes. El més contrari a mi és l’esquema. Això no vol dir que no en faci, però els esquemes han de ser el resultat final. Sempre dic que l’índex es fa al final, no pas al començament.

Ignasi Moreta
Editor de Fragmenta
 [@IgnasiMoreta](https://x.com/IgnasiMoreta) < <https://x.com/IgnasiMoreta>>

Comparteix

CONTINGUT RELACIONAT

ART < [HTTPS://WWW.FOCNOU.CAT/CATEGORIA/CULTURA/ART/](https://www.focnou.cat/categoria/cultura/art/)>
CULTURA < [HTTPS://WWW.FOCNOU.CAT/CATEGORIA/CULTURA/](https://www.focnou.cat/categoria/cultura/)>

La bellesa de l’Apocalipsi < <https://www.focnou.cat/la-bellesa-de-l-apocalipsi/>>
 28 de novembre de 2023

ART < [HTTPS://WWW.FOCNOU.CAT/CATEGORIA/CULTURA/ART/](https://www.focnou.cat/categoria/cultura/art/)>
CULTURA < [HTTPS://WWW.FOCNOU.CAT/CATEGORIA/CULTURA/](https://www.focnou.cat/categoria/cultura/)>

Déu bellesa < <https://www.focnou.cat/deu-bellesa/>>
 14 de novembre de 2022

CULTURA < [HTTPS://WWW.FOCNOU.CAT/CATEGORIA/CULTURA/](https://www.focnou.cat/categoria/cultura/)>
MÚSICA < [HTTPS://WWW.FOCNOU.CAT/CATEGORIA/CULTURA/MUSICA/](https://www.focnou.cat/categoria/cultura/musica/)>

En la redescoberta del Pare Anselm Ferrer < <https://www.focnou.cat/en-la-redescoberta-del-pare-anselm-ferrer/>>
 27 de febrer de 2023

CULTURA < [HTTPS://WWW.FOCNOU.CAT/CATEGORIA/CULTURA/](https://www.focnou.cat/categoria/cultura/)>
LLIBRES < [HTTPS://WWW.FOCNOU.CAT/CATEGORIA/CULTURA/LLIBRES/](https://www.focnou.cat/categoria/cultura/llibres/)>